

Regeling op het gebied van de invoer en de uitvoer
van goederen

(In- en uitvoerwet)

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Nr. 1

ONTWERP VAN WET

Nr. 2

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet houdende een regeling op het gebied van de invoer en de uitvoer van goederen (In- en uitvoerwet).

De toelichtende memorie (en bijlagen), die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 4 november 1960.

JULIANA.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, mede ter vervanging van bestaande wettelijke regelingen, een regeling op het gebied van de invoer en de uitvoer van goederen vast te stellen in het belang van de volkshuishouding, van de inwendige en uitwendige veiligheid des lands en van de internationale rechtsorde, mede in verband met daarop betrekking hebbende internationale afspraken of besluiten van volkenrechtelijke organisaties;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

goederen: roerende lichamelijke zaken, met uitzondering van binnenlandse en buitenlandse wettige betaalmiddelen;

invoer van goederen: het brengen van goederen in het vrije verkeer;

uitvoer van goederen: het brengen van goederen buiten het vrije verkeer;

College: het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Zij verstaat onder invoer van goederen en uitvoer van goederen mede iedere handeling, die kennelijk rechtstreeks is gericht op het bewerkstelligen van invoer onderscheidenlijk uitvoer van goederen.

3. Zij verstaat onder internationale afspraak mede een besluit van een volkenrechtelijke organisatie.

4. Voor de toepassing van deze wet worden fabrieksentrepts als bedoeld in de wet van 7 juni 1919 (*Stb.* 318) als bergplaats in het vrije verkeer aangemerkt.

Artikel 2. 1. Indien het belang van de volkshuishouding, van de inwendige of uitwendige veiligheid des lands of van de internationale rechtsorde op zichzelf, dan wel een daarop betrekking hebbende internationale afspraak zulks naar Ons oordeel vereist, kunnen bij algemene maatregel van bestuur, in deze wet verder genoemd invoerbesluit, onderscheidenlijk uitvoerbesluit, regelen worden gesteld ten aanzien van:

a. de invoer of de uitvoer van daarbij aangewezen goederen,

b. de invoer of de uitvoer van goederen, die bestemd zijn voor, of van herkomst of oorsprong zijn uit daarbij aangewezen landen, dan wel een onbekende bestemming, herkomst of oorsprong hebben, of

c. de invoer of de uitvoer van goederen, die op een daarbij aangegeven wijze worden betaald.

2. De regelen kunnen onder meer inhouden:

a. een verbod van invoer, onderscheidenlijk uitvoer, zonder vergunning van Onze bij het besluit aangewezen Minister;

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

b. toekenning aan Onze bij het besluit aangewezen Minister van de bevoegdheid tot het vaststellen van heffingen, door hem op te leggen ter zake van de invoer, onderscheidenlijk de uitvoer van goederen, alsmede van restituties, door hem op aanvraag te verlenen ter zake van de uitvoer van goederen, waarvoor een invoerheffing is betaald, dan wel van daaruit of met behulp daarvan verkregen goederen;

c. toekenning aan een bij of krachtens het besluit aan te wijzen orgaan van de bevoegdheid vrijstelling en, op aanvraag, ontheffing van bij of krachtens het besluit gestelde regelen te verlenen.

3. De voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een invoer- of uitvoerbesluit wordt Ons gedaan door Onze Minister van Economische Zaken en Onze Ministers, wie het mede aangaat, tezamen.

4. Alvorens de voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een invoer- of uitvoerbesluit te doen, horen Onze in het derde lid bedoelde Ministers de Sociaal-Economische Raad of een commissie als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22), dan wel de naar hun oordeel bij dat besluit in belangrijke mate betrokken produkt- en bedrijfschappen.

5. Ten aanzien van een voordracht, betrekking hebbende op een invoer- of uitvoerbesluit, dat wordt of is vastgesteld in het belang van de inwendige of uitwendige veiligheid des lands of van de internationale rechtsorde op zichzelf, dan wel in verband met een daarop betrekking hebbende internationale afspraak, geldt het vierde lid niet, ingeval naar het oordeel van Onze vorenbedoelde Ministers het algemeen belang zich tegen de toepassing daarvan verzet.

6. Zodra het op grond van het vierde lid gevraagde advies — of, zo aan meer dan één lichaam advies is gevraagd, het laatste van de gevraagde adviezen — is ontvangen, doen Onze bedoelde Ministers van deze ontvangst mededeling in de *Staatscourant* onder vermelding van de dag der ontvangst.

7. Een invoer- of uitvoerbesluit, zomede een besluit tot wijziging of intrekking daarvan, treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst.

Artikel 3. Een krachtens een invoer- of uitvoerbesluit vastgestelde beschikking tot vaststelling van een heffing of een restitutie of tot verlening van een vrijstelling, zomede een beschikking tot wijziging of intrekking daarvan, wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 4. 1. Bij of krachtens een invoer- of uitvoerbesluit kan worden bepaald, welke gegevens bij het aanvragen van een vergunning, een restitutie of een ontheffing dienen te worden verstrekt.

2. Bij of krachtens een dergelijk besluit kan voorts worden bepaald, dat ter zake van het aanvragen en ter zake van het verkrijgen van een vergunning, een restitutie of een ontheffing bij dat besluit vastgestelde bedragen moeten worden betaald, en kunnen regelen worden gesteld betreffende het tijdstip en de wijze van betaling.

3. Weigering van een vergunning, een restitutie of een ontheffing wordt aan de aanvrager schriftelijk onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 5. 1. De vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen kunnen onder beperkingen worden verleend. Aan de vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden.

2. De voorschriften, verbonden aan op invoer van goederen betrekking hebbende vergunningen, vrijstellingen of ontheffingen, kunnen de verplichting inhouden de goederen te leveren aan bij die voorschriften aangewezen afnemers of aan afnemers, behorende tot een daarbij aangewezen groep.

Artikel 6. 1. De oplegging van een heffing, zomede de verlening van een restitutie, wordt aan de betrokkene schriftelijk medegedeeld onder opgave van de wijze, waarop het bedrag der heffing, onderscheidenlijk der restitutie, is berekend.

2. Weigering van een restitutie wordt aan de verzoeker schriftelijk onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 7. 1. Onze Minister van Economische Zaken en Onze Ministers, wie het mede aangaat, kunnen, wanneer zij overwegen een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een invoer- of uitvoerbesluit te doen en naar hun oordeel een gewichtige reden een onmiddellijke voorziening eist, bij gemeenschappelijke beschikking, in deze wet verder genoemd invoerbeschikking, onderscheidenlijk uitvoerbeschikking, overeenkomstig de in overweging zijnde maatregel regelen stellen en in het bestaande besluit vervatte regelen buiten werking stellen.

2. Behoudens in geval van toepassing van artikel 2, vijfde lid, wordt een invoer- of uitvoerbeschikking niet vastgesteld of gewijzigd, alvorens op grond van het vierde lid van dat artikel advies is gevraagd.

3. De artikelen 2, tweede lid, 3, 4 en 5 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8. 1. Een invoer- of uitvoerbeschikking blijft, behoudens eerdere intrekking, van kracht, totdat een krachtens artikel 2, eerste lid, getroffen maatregel, welke hetzelfde onderwerp betreft, in werking treedt, doch uiterlijk tot acht maanden na de dag, waarop het in het zesde lid van dat artikel bedoelde advies is ontvangen, of, in geval van toepassing van het vijfde lid van dat artikel, uiterlijk tot acht maanden na het in werking treden van de beschikking.

2. Een invoer- of uitvoerbeschikking, zomede een beschikking tot wijziging of intrekking daarvan, wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 9. 1. Onze betrokken Minister kan een vergunning, een restitutie of een ontheffing intrekken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

2. De intrekking wordt aan de betrokkene schriftelijk onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 10. 1. Onze betrokken Minister kan de vergunningen en ontheffingen, behorende tot een door hem aangewezen groep, gezamenlijk intrekken, indien een gewichtige reden dit naar zijn oordeel noodzakelijk maakt.

2. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 11. 1. Onze betrokken Minister kan bevoegdheden, welke hem ingevolge het bij of krachtens een invoer- of uitvoerbesluit of een invoer- of uitvoerbeschikking bepaalde, dan wel ingevolge artikel 9 toekomen, in een door hem te bepalen omvang aan het bestuur van een produkt-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfsschap overdragen en ten aanzien van de uitoefening dier bevoegdheden regelen stellen. De vorige volzin geldt niet, voor zover de toepasselijkheid daarvan bij het invoer- of uitvoerbesluit, onderscheidenlijk bij de invoer- of uitvoerbeschikking, is uitgesloten.

2. Verordeningen, vastgesteld met gebruikmaking van een overgedragen bevoegdheid, behoeven de goedkeuring van Onze betrokken Minister. Zij zijn verbindend voor een ieder, behoudens voor zover bij de overdracht, dan wel in de verordening zelf, anders is bepaald.

3. Besluiten zonder algemene gelding, tot het nemen waarvan de bevoegdheid is overgedragen, kunnen worden genomen

ten aanzien van een ieder, behoudens voor zover bij de overdracht anders is bepaald.

4. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking wordt, evenals een beschikking tot haar wijziging of intrekking, in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 12. 1. Hetgeen is verschuldigd ingevolge een krachtens artikel 2 of 7 opgelegde heffing kan, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, bij dwangbevel, medebrengende het recht van parate executie, worden ingevorderd door Onze betrokken Minister of, zo de heffing door een orgaan van een produkt-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfschap is opgelegd, door de voorzitter van het betrokken lichaam.

2. Geen invordering geschiedt dan nadat de schuldenaar schriftelijk is aangemaand binnen een bij de aanmaning te stellen termijn van ten minste tien dagen alsnog aan zijn verplichting te voldoen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het verschuldigde bedrag, voor zover dit binnen de gestelde termijn niet wordt betaald, overeenkomstig het eerste lid zal worden ingevorderd.

3. Het dwangbevel wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

4. Verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel wordt ingesteld door dagvaarding van de Staat, onderscheidenlijk het betrokken produkt-, hoofdbedrijf- of bedrijfschap, voor de rechtbank van het arrondissement, binnen hetwelk de woonplaats van de schuldenaar is gelegen.

5. Het verzet stuit de aanvang of de voortzetting van de tenuitvoerlegging niet, behoudens de bevoegdheid van de geëxecuteerde of derde, die het verzet heeft gedaan, om hieromtrent een voorziening bij voorraad uit te lokken.

6. Het verzet kan niet worden gegrond op de bewering, dat de heffing ten onrechte is opgelegd, dat het bedrag van de opgelegde heffing onjuist is bepaald, of dat een mededeling als in artikel 6, eerste lid, bedoeld, dan wel een aanmaning tot betaling van de heffing niet is ontvangen.

Artikel 13. 1. Tegen een besluit van Onze betrokken Minister tot:

- a. verlening of weigering van een vergunning, een restitutie of een ontheffing,
- b. intrekking van een vergunning, een restitutie of een ontheffing krachtens artikel 9, eerste lid, of
- c. oplegging van een heffing,

kan degene, die door het besluit rechtstreeks in zijn belang is getroffen, beroep instellen bij het College.

2. Behoudens voor zover daarvan in deze wet wordt afge- weken, zijn de artikelen 3 en 5 en titel IV van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1954, 416) van overeenkomstige toepassing.

Artikel 14. Voor zover in de benoeming van bijzondere leden van het College met het oog op de toepassing van artikel 13 niet kan worden voorzien uit in artikel 13 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie bedoelde voordrachten, kunnen zodanige leden door Ons op voordracht van Onze Minister van Justitie en Onze betrokken Ministers anders dan uit eerstbedoelde voordrachten voor de tijd van vier jaren worden benoemd. Te hunnen aanzien is artikel 14, derde lid, van genoemde wet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15. 1. Artikel 41 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is niet van toepassing.

2. Onze betrokken Minister kan om redenen van openbaar belang bij de inzending van stukken aan het College mededelen, dat de wederpartij van deze stukken geen kennis zal mogen

dragen. Het College neemt van deze stukken geen kennis, tenzij de wederpartij heeft verklaard daartegen geen bezwaar te hebben.

3. Het College kan Onze betrokken Minister verzoeken binnen een bij dat verzoek genoemde termijn daarbij aangegeven inlichtingen schriftelijk te verschaffen en daarbij aangewezen stukken in te zenden. Onze Minister kan om redenen van openbaar belang het verschaffen van bepaalde inlichtingen en het overleggen van bepaalde stukken weigeren.

Artikel 16. 1. De artikelen 58—60 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie zijn niet van toepassing.

2. Het College kan een besluit vernietigen. Een vernietiging werkt van het tijdstip af, waarop zij wordt uitgesproken.

3. Indien het beroep tegen een besluit als in artikel 13, eerste lid, onder a, bedoeld of tegen het niet nemen van zodanig besluit gegrond wordt verklaard, kan het College een termijn vaststellen, binnen welke Onze betrokken Minister wederom, onderscheidenlijk alsnog op de aanvraag zal beschikken.

Artikel 17. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 18. Het is verboden ter zake van een aanvraag om vergunning, ontheffing of restitutie onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 19. Handelen in strijd met het bij of krachtens artikel 2, eerste lid, 5, eerste lid, 7, eerste lid, 17 — voor zover uitdrukkelijk aangeduid als strafbaar feit — of 18 bepaalde is een misdrijf, wanneer het opzettelijk geschiedt, en overigens een overtreding.

Artikel 20. 1. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

2. Hij die opzettelijk enig geheim schendt, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zesduizend gulden.

3. Hij aan wiens schuld te wijten is de schending van enig geheim, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

4. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

5. Indien een dezer feiten tegen een bepaalde persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klacht.

Artikel 21. De Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258) wordt gewijzigd als volgt:

a. in artikel 1, onder 3°, vervalt punt a en wordt het onder g gestelde vervangen door: „de artikelen 2, 5, 7, 17 en 18 van de In- en uitvoerwet;”;

b. de artikelen 65 en 67 vervallen.

Artikel 22. De Landbouwwet (*Stb.* 1957, 342) wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 1, eerste lid, wordt aan het slot van het achter „bedrijfschap” gestelde de kommapunt vervangen door een punt en vervallen de woorden: „invoer van produkten” en „uitvoer van produkten” met het daarachter gestelde.

B

In artikel 1, tweede lid, wordt aan het slot van het achter „visserij” gestelde de komma punt vervangen door een punt en vervallen de woorden: „invoer en uitvoer” met het daarachter gestelde.

C

In artikel 4 wordt na punt *a* een nieuw punt opgenomen, luidende:

„*b.* de inkomsten, welke voortvloeien uit heffingen ter zake van de invoer of de uitvoer van produkten krachtens artikel 2 of 7 van de In- en uitvoerwet;”,

en worden de punten *b* en *c* opvolgend *c* en *d*.

D

In artikel 5 wordt na punt *a* een nieuw punt opgenomen, luidende:

„*b.* de uitgaven, welke voortvloeien uit restituties ter zake van de invoer of de uitvoer van produkten krachtens artikel 2 of 7 van de In- en uitvoerwet;”,

en worden de punten *b* en *c* opvolgend *c* en *d*.

E

Artikel 18, tweede lid, wordt gelezen:

„2. Een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid wordt slechts vastgesteld, indien zulks naar Ons oordeel noodzakelijk is in verband met een aan artikel 13, 14, 15 of 17 gegeven toepassing of een krachtens artikel 2 of 7 van de In- en uitvoerwet vastgestelde heffing ter zake van de invoer of de uitvoer van produkten.”

F

Artikel 19, tweede lid, wordt gelezen:

„2. De in het eerste lid bedoelde regelen worden slechts vastgesteld, indien zulks naar het oordeel van Onze Minister noodzakelijk is in verband met een aan artikel 13, 14, 15 of 17 gegeven toepassing of een krachtens artikel 2 of 7 van de In- en uitvoerwet vastgestelde heffing ter zake van de invoer of de uitvoer van produkten.”

G

Aan artikel 23 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„5. Besluiten zonder algemene gelding, tot het nemen waarvan medewerking is gevorderd, kunnen worden genomen ten aanzien van een ieder, voor zover bij de vordering niet anders is bepaald.”

H

Artikel 36 vervalt.

I

Hoofdstuk V vervalt.

J

In artikel 46, eerste lid, wordt in plaats van: „, 26 en 42” gelezen: „en 26”.

K

De aanhef van artikel 49, eerste lid, wordt gelezen:

„1. Hetgeen krachtens de artikelen 13 en 14 is verschuldigd”.

Artikel 23. De volgende regelingen worden ingetrokken:

- a.* de wet van 3 augustus 1914 (*Stb.* 344);
- b.* de Crisisuitvoerwet (*Stb.* 1931, 553);
- c.* de Retorsiewet (*Stb.* 1933, 417);
- d.* de Invoernoodwet 1939 (*Stb.* 639 R);
- e.* het Besluit Regeling In- en Uitvoer 1944 (*Stb.* E 80).

Artikel 24. Vergunningen krachtens artikel 42 van de Landbouwwet, zomede vergunningen krachtens het Besluit Regeling In- en Uitvoer 1944, tenzij tezamen met een vergunning als eerstbedoeld verleend, worden, voor zover zij hun gelding nog niet hebben verloren, geacht te zijn verleend op grond van deze wet.

Artikel 25. Deze wet kan worden aangehaald als: In- en uitvoerwet.

Artikel 26. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken,

De Minister van Landbouw en Visserij,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie,

De Minister van Binnenlandse Zaken,

De Minister van Financiën,

De Minister van Defensie,